

Un festival per fer visible la filosofia

MARTA NEGRE

Càpsules audiovisuals. Marta Negre presentarà al MuVIMs projectes artístics com 'Finger and Swan'.

La ciutat de València acull la II edició del certamen 'avivament*' amb la participació de l'artista de l'Alcora Marta Negre

Festival, de l'anglès *festi-val*. Festa, especialment musical. Encara que també, conjunt de representacions dedicades a un artista o a un art. Quan parlem de festival, de festivals, solem pensar de forma automàtica en aquestes grans aglomeracions de fans enfervorits a l'espera de veure en directe a un dels seus ídols musicals. Passió frenètica, suor i llàgrimes, cantusols desafinats que poc importen, frenesí... En aquest tipus d'esdeveniments, el temps discorre d'una altra manera, molt més accelerat però també immòbil. Un es creu immortal, eternament jove. Tot és possible en meitat d'aquest desenfrenament melòdic.

Existeixen, és clar, una altra classe de festivals molt més... intimistes, que eludeixen les massificacions. Cites dedicades a la música clàssica, al jazz, pot ser que fins i tot consagrades a l'àmbit del literari. Són, potser, minoritàries, però no exemptes de la mateixa emotivitat i en-

tusiasme que el demostrat en aquestes grans representacions, tot un símbol de la contracultura —almenys al principi— ara convertides en moltes ocasions en cultura de masses.

Tenint en compte que la realitat pot superar la ficció, un es pregunta, hi ha la possibilitat de celebrar un festival de filosofia? La resposta a aquesta qüestió és afirmativa. Sí, es pot. És més, ja s'ha fet, i molt a prop d'aquí, a València. L'any passat, l'associació València Pensa va fer voler la imaginació i va ser capaç de donar vida a un festival de filosofia que van anomenar *avivament* *.

L'OBJECTIU

València Pensa, a través d'*avivament**, vol implicar la filosofia en la vida quotidiana de la ciutat, «convertir-la en la punta d'espasa d'una restauració de la vida en *societat*, si més no durant uns dies molt intensos, a viva força, a festa viva», expliquen des de l'organització, i afegeixen, que «aspira, d'aquesta manera, a posar al descobert les parts sanes

i vasculars del teixit lesionat. La meta és minar-nos la talaia de vori, rebotar-nos la boca d'or; agitació (cultural) més enllà de les quatre parets».

Resulta gratificant el fet que els organitzadors siguin autocrítics amb ells mateixos a l'hora d'intentar explicar el paper marginal que a poc a poc ha adquirit la filosofia en els plans d'estudi i en el nostre dia a dia. «Els nostres governants, sí, podran ser els res-

ponsables de la marginació oficial de la filosofia, però és que nosaltres, nosaltres tenim també (les nostres) puces», reconeixen. «Certament —continuen— els filòsofs som els principals culpables de l'actual intranscendència pública d'una filosofia que, encimbellada a la torre de marfil, closa a la gàbia daurada, hem eliminat no sols de les circumstàncies històriques, sinó també de l'existència humana universal».

«Què ha de pensar la gent del carrer, la gent que és arran de terra, d'algú que es fa dir filòsof i que no té res (transformador, vital) a dir, però que, malgrat això, acumula (allà dalt, allà dins) papers i reconeixements especialitzats, vàcua xarameca preciosa?», es pregunten des d'*avivament**. I van més enllà: «Què ha de pensar el ciutadà d'algú (auto)erigit filòsof i que és incapaç de fer-lo estremir quan parla, posem per cas, de l'amor, de la mort (de l'amort), de la felicitat, de la bellesa, de la llibertat o del poder?».

Per respondre a aquestes preguntes van decidir posar en marxa aquesta iniciativa que vol fer visible la filosofia a través de conferències, taules rodones, diàlegs, peces teatrals, projeccions filmogràfiques, passejos o, fins i tot una exposició. Per què no? Tot el que fos necessari per remoure consciències, per activar a una societat que sembla viure en una letar-

gia infinita. I per això, han aconseguit congregat en aquesta, la seua segona edició, que es desenvoluparà del 6 al 9 de juny, noms clau de l'escena actual, entre els quals no podem evitar fer menció de l'artista castellonense Marta Negre, qui ha desenvolupat els últims anys una vessant filosòfica molt suggerent gràcies als seus treballs —o càpsules audiovisuals sobre pensament— *Los Referentes*, [dik'jon], *Finger and Swan*. A *short story about David Hume's theories* i *L'intruse parfaite*, on posa el focus en el lloc que ocupen el pensament i les humanitats en el nostre imaginari col·lectiu.

Amb Negre, les projeccions de la qual es podran veure el dia 7 al saló d'actes del MuVIM, participaran com dèiem, grans noms, com el de Marina Garcés, Ignacio Castro Rey, Ana de Miguel, Víctor Lenore, Pilar Pedraza, Gonçal López-Mampló, Remedios Zafra —qui va guanyar el 45é Premi Anagrama d'Assaig—, Eloy Fernández Porta, Miguel Àngel Landete Senior, l'escriptor Martí Domínguez, Marc Artiga, Lydia de Tien-da, Josep E. Corbí, Sergi Rosell i Juan Arnau, un dels pensadors més singulars avui dia, autor de llibres ja emblemàtics com *Manual de filosofia portàtil* (Editorial Atalanta). Un aplec d'activitats necessàries pel nostre pensament i d'espirit alegre. ≡

Eric Gras

Negre projectarà alguns dels seus treballs al MuVIM el dia 7 de juny